Posudek oponenta diplomové práce:
Tereza Ječná: „Integrovaná prevence znečištění a ochrana životního prostředí“

Diplomová práce Terezy Ječné na téma „Integrovaná prevence znečištění a ochrana životního prostředí“ má celkem 96 stran, z toho 77 stran vlastního textu a skládá se ze sedmi kapitol (včetně úvodu a závěru), seznamu zkratek, seznamu použité literatury, anglicky a česky psaného abstraktu s uvedením klíčových slov a dvou příloh. Splňuje tak veškeré požadované formální náležitosti. Byla odevzdána 29. srpna 2011.

Aktuálnost tématu. Téma práce „Integrovaná prevence znečištění a ochrana životního prostředí“ považuji za vysoce aktuální. Z hlediska ochrany životní prostředí se jedná o jeden z klíčových nástrojů, k aktuálnosti přispívá nedávné schválení směrnice o průmyslových emisích (integrované prevenci a omezování znečištění), která si vyžádá v blízké budoucnosti změny v národní úpravě.

Náročnost tématu je dána poměrně komplikovanou právní úpravou s řadou otevřených otázek, právní úpravu této problematiky tvoří v zásadě celý soubor právních předpisů z především z oblasti ochrany životního prostředí, úzké jsou též vazby se stavebním zákonem a některými předpisy z oblasti ochrany veřejného zdraví. Zejména praxe ukazuje, že integrovaný přístup k ochraně životního prostředí je sice nezbytný, ale velmi náročný (jak z právního tak z věcného hlediska). Z těchto důvodu považuji téma práce za velmi náročné.

Hodnocení práce. Diplomová práce je členěna do 7 kapitol včetně úvodu a závěru, po úvodní kapitole se autorka soustředí na prameny právní úpravy a to jak na mezinárodní, tak zejména na unijní a národní úrovni. Právní úpravě EU je věnován prostor pouze v této kapitole a postrádám zde hlubší rozbor této právní úpravy, spíše se jedná o výčet a stručnou charakteristiku pramenů. Velmi vhodně je v samostatné 3. kapitole pojednáno o principech právní úpravy, k zpracování mám však drobné výhrady. Na str. 18 je pojednáno o principu „trvale“ udržitelného rozvoje, přičemž autorka nereflektuje, že od termínu „trvale“ se již upouští. U principu komplexní a integrované ochrany autorka nezmiňuje důležitý nástroj standard ochrany životního prostředí, princip použití nejlepší dostupné techniky není uveden do souvislosti s principem vysoké úrovně ochrany a nedostatečně je vystižen též princip účasti veřejnosti. V dalších kapitolách (4 – 5) se práce věnuje národní právní úpravě, především zákonu č. 76/2002 Sb. Autorka je ve svém rozboru platné právní úpravy poměrně pečlivá a nelze ji upřít snahu o skutečný rozbor platné právní úpravy. Přesto však převažuje popis právní úpravy a stranou autorčina zájmu zůstávají některé problémové otázky. Nedostatečně je vyjádřen vztah ke stavebnímu zákonu, což se promítá do ne zcela výstižně zachyceného vztahu k posuzování vlivu na životní prostředí. Zcela nemohu souhlasit s autorčiným názorem vyjádřeným na str. 41 práce, že požadavky druhého pilíře tzv. Aarhuské úmluv jsou zcela naplněny a závěr ohledně slučitelnosti české právní úpravy s třetím pilířem tzv. Arhuské úmluvy postrádám. Šestá kapitola je věnována tzv. nejlepším dostupným technikám, jejichž problematika je zachycena poměrně zdařile. Práci velmi dobře doplňuje především příloha č.1, která obsahuje seznam rozhodnutí nahrazovaných integrovaným povolením.

Diplomová práce Terezy Ječné zpracovává téma relativně komplexně, byť s určitými výhradami (malá pozornost věnována unijní právní úpravě, opominutí rozhodovací praxe, výhrady týkající se např. účastenství či vazby na stavební zákon), je logicky členěna a jednotlivé části na sebe navazují a vytvářejí vzájemně propojený celek. Autorka prokazuje, že se v platné právní úpravě problematiky integrované prevence a omezování znečištění dobře

orientuje. Hlavním nedostatkem práce je její značná popisnost, autorka sice upozorňuje na některé problémy právní úpravy, nicméně řada aplikačních problémů zůstává stranou jejího zájmu. Chybí též pohled de lege ferenda, který je zejména s ohledem na nutnost transpozice směrnice Evropského Parlamentu a Rady 2010/75/EU o průmyslových emisí do roku 2013 resp. 2016, z hlediska tématu velmi důležitý. Bez výhrad není ani práce s literaturou, autorka nevyužívá správních ani soudních rozhodnutí, důležité tituly chybí ve výčtu monografií a z časopisů autorka čerpala téměř výhradně z periodika „EIA-SEA-IPPC“, zcela je pominuta skutečnost, že např. v časopise „České právo životního prostředí“ vyšlo k tématu několik článků. Naopak kladně hodnotím práci s cizojazyčnou literaturou. K jazykové a stylistické stránce práce a jejímu grafickému zpracování nemám žádné připomínky.

Doporučení k obhajobě a návrh klasifikace. Celkově hodnotím práci diplomovou práci Terezy Ječné jako velmi dobrou místy jen dobrou, a jako takovou ji doporučuji k ústní obhajobě.

Otázky k obhajobě:

1. Jaké nejdůležitější změny v české právní úpravě si podle vyžádá transpozice směrnice o průmyslových emisích?
2. Charakterizujte právní úpravu účastenství podle zákona č. 76/2002 v platném znění, zejména s ohledem na požadavky unijního a mezinárodního práva.

V Praze dne 15. září 2011 JUDr. Martina Franková, Ph.D.